

Mesajul Patriarhului României la împlinirea unui secol de la nașterea Părintelui Iustin Pârvu

Mesajul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel transmis la împlinirea a o sută de ani de la nașterea Părintelui Arhimandrit Justin Pârvu (1919 – 2019), Mănăstirea Petru Vodă, duminică, 10 februarie 2019:

Un mărturisitor al credinței în vremuri de prigoană și un luminător de suflete în timp de libertate

Duminică, 16 iunie 2013, în perioada plină de lumină dintre praznicele împărătești Înălțarea Domnului la Cer și Pogorârea Sfântului Duh, a trecut la cele veșnice Părintele Arhimandrit Justin Pârvu, ctitor al mănăstirilor Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și Adormirea Maicii Domnului – Paltin, din localitatea Petru Vodă, județul Neamț. Părintele Justin a fost un duhovnic apreciat și căutat de numeroși credincioși creștini ortodocși din țară și străinătate.

Format în atmosfera de rugăciune și înaltă trăire duhovnicească a Mănăstirilor Durău (jud. Neamț) și Cernica (jud. Ilfov), Părintele Justin Pârvu a îndurat, cu multă credință în Dumnezeu și speranță de viață mai liniștită, încercările temnițelor

comuniste de la Văcărești, Jilava, Aiud și Suceava (între anii 1948 – 1964), mărturisind cu mult curaj dreapta credință, în vremuri de încercare pentru Biserică și Țară.

Ca deținut politic, a fost forțat să lucreze în mină, iar apoi ca lucrător forestier, într-o perioadă în care mulți monahi erau obligați să-și părăsească mănăstirile în urma promulgării Decretului comunist 410/1959.

Trecând prin încercările și nedreptățile vremurilor de prigoană, cu multă răbdare și speranță, a revenit în viața monahală, slujind ca ieromonah la Mănăstirile nemțene Bistrița și Secu și alinând sufletește pe mulți credincioși care, îndurerați și dezorientați, îl căutau.

Din anul 1991 a ctitorit, în apropierea satului său natal, Mănăstirea Petru Vodă și, mai târziu, începând cu anul 1999, în apropierea acesteia, Mănăstirea de călugărițe Paltin, în care a organizat un cabinet medical și o casă pentru copiii săraci.

Părintele Justin Pârvu a reprezentat chipul monahului care, oriunde s-ar afla, este într-o permanentă luptă pentru dobândirea Împărăției lui Dumnezeu și pentru a face cunoscută lucrarea lui Dumnezeu celor din jurul său. Misiunea lui era aceea de a deveni lumina lumii și sarea pământului (Matei 5, 13-14), dar mai ales rugător permanent pentru mântuirea oamenilor.

Iar când monahul este chemat la slujirea preoțească, el devine iconom al Tainelor lui Dumnezeu, urmând cuvintelor Sfântului Apostol Pavel: „nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Hristos Iisus, Domnul” (2 Corinteni 4, 5).

Prin activitatea sa jertfelnică, Părintele Arhimandrit Justin Pârvu a dat speranță celor aflați în suferință, pentru că el însuși a trecut prin multe suferințe, fiind deținut vreme de șaisprezece ani, apoi, supravegheat, hărțuit și prigonit de autoritățile regimului comunist ateu.

Însă, celor care au urmat calea cea strâmtă și cu chinuri, Dumnezeu le-a făgăduit: „le voi da în casa Mea și înlăuntrul zidurilor Mele un nume și un loc mai de preț decât fii și fiice; le voi da un nume veșnic și nepieritor” (Isaia 56, 5).

Privind la viața sa luminoasă și la mulțimea ucenicilor, monahi și mireni, pe care Părintele Justin Pârvu i-a îndrumat pe calea mântuirii în Hristos, considerăm că trecerea sa la cele veșnice, în urmă cu aproape șase ani, este o pierdere pentru viața și lucrarea pastorală a Bisericii, pentru monahismul românesc și pentru mulțimea credincioșilor care l-au cunoscut, însă am dobândit un nou rugător în cer.

Preacuvioșia sa a rămas în amintirea ucenicilor un model de viață duhovnicească, o speranță de ajutor prin mijlocirile sale către Dumnezeu, precum și întărire duhovnicească prin cuvântările, sfaturile sau scrierile sale ziditoare de suflet.

Comemorarea Părintelui Justin, la împlinirea unui centenar de la nașterea sa pământească, este o datorie și o binecuvântare în același timp.

Datoria este să ne amintim de înaintașii noștri, cum spune Sfântul Apostol Pavel: Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința (Evrei 13, 7).

Iar binecuvântarea vine din întâlnirea cu cel pomenit în și prin rugăciune, dar și prin evocările care se fac cu acest prilej, spre a întări și încuraja pe cei care au nevoie de sfat și povățuire duhovnicească.

Așadar, ne amintim în acest moment de Părintele Arhimandrit Justin Pârvu ca de un adevărat luptător pentru credință, pentru dreptate, dar și un adevărat monah, a cărui preocupare principală a fost rugăciunea, la care s-au adăugat lucrul mâinilor, postul și ascultarea duhovnicească.

Felicităm pe organizatorii acestui eveniment duhovnicesc, în primul rând pe Părintele Stareț Hariton Negrea, care astăzi aniversează 20 de ani de la primirea hirotoniei întru ieromonah, pe toți viețuitorii din obștea Mănăstirii Petru Vodă, precum și pe toți credincioșii pelerini care vin cu evlavie la această mănăstire, ctitorie a Părintelui Justin Pârvu!

Cu sentimente de prețuire și recunoștință pentru lucrarea rodnică și îndelungată a Părintelui Justin Pârvu în ogorul Bisericii, ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să așeze sufletul său împreună sfinții, iar obștii monahale și tuturor ucenicilor lui să le dăruiască sănătate și mântuire, pace și bucurie, întru mulți și binecuvântați ani!

Cu părintești binecuvântări,

† Daniel

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

(Foto Credit: precumincer.ro)